

Leto III.

NA MEJAH

Štev. 14.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom**LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO**

Jesenice, 15. julija 1938

Po velikih dnevih slovenske mladine

Razšli smo se z največjega tabora v slovenski zgodovini širom slovenske zemlje, po kateri so privrele reke in potoki slovenske katoliške mladine v svojo metropolo manifestirat narodno in katoliško misel, pokazat vsemu svetu svojo zdravno moč in disciplino ter veliko skupnost v blesteči, vseobsegajoči ideji. Ostal je v naših srcih kot sonce svetel spomin, ki nalik velikemu razodetju prešinja slovensko mladino v plačilo za žrtve, ki jih polaga v naročje svoje domovine za večni spomenik narodu.

Ko ne gledamo pred seboj nič več nepreglednih, neustrašenih vrst slovenskih fantov, ko nas je čas prenesel iz hrumenja stadiona, se naše misli obračajo k idejam tega mednarodnega katoliškega mladinskega tabora, ki je bil najprej manifestacija mednarodne katoliške skupnosti, saj so bili na tem taboru naši bratje Čehi, Poljaki in Francozi. Nikdar se nismo še videli, toda skupna ljubezen do istih katoliških načel nam jih je približala kot rodne brate, kar je zgovorna priča, da ideje vežejo med seboj človeštvo močnejše kot kri.

Naj bi bila ta manifestacija mednarodne katoliške skupnosti, ki gradi mir in kliče blagoslov nad človeštvo, protiutež proti zablodam poganškega nacionalizma in rasizma, ki seje sovraštvo in preliva kri. S tistimi katoliškimi brati, ki jih je prav to poganstvo uklenilo, da niso mogli priti na ta katoliški tabor, čutimo še večjo povezanost, saj so v mednarodni katoliški skupnosti zaradi hudih bojev in največjega trpljenja na častnem prvem mestu.

Po teh tabornih dneh vsi še globlje čutimo, v kako veliki katoliški fronti stojimo in kako širokogrudna in ljubezni polna katoliška skupnost vlada med bratskimi narodi.

Pa je kljub temu bilo slišati in se še čuje iz ust poraženih omahljivcev, da je bil ta tabor le aboten zunanji sunek, zgolj obhod, ki se je razblinil v brezplodno kričanje hribovcev. Ti ljudje se pač ne zavedajo, da njih govorjenje ni samo laž, ampak moralen zločin nad mladim slovenskim rododom, ki z velikim ognjem ljubezni do naroda in domovine ne plodi slovenske zgodovine le zase, ampak zanj in zanjo. Naj bo vsem tem vnovič povedano: na glavni taborni dan so se že ob petih zjutraj napolnile velike ljubljanske

cerkve, slovenska katoliška mladina je pristopila k sv. obhajilu. Samo v treh cerkvah je bilo podeljenih blizu 7000 obhajil. In kje so druge! Mednarodna katoliška mladina se zaveda, da bi bila nesmiselna vsaka zunanja parada za katoliška načela, če po teh načelih ne bi tudi živela. Živi, kar izpoveduješ! To je danes nesporno priznано geslo katoliškega gibanja. Kdor bi rad med našimi tisoči samo paradiral, živel pa po svoje, ta ni za naše vrste.

Božji kruh, ki je šel tisto jutro od ust do ust, med Slovenci in Čehi, med Francozi in Poljaki, spada tako nujno v naš program, da bi brez nje ga izpadli iz vrst svetovne katoliške mladine.

Mednarodni mladinski tabor je živo izražal osnovno idejo katoliškega gibanja: Živi, kar izpoveduješ, da verujemo, da gre tudi slovenska mladina na tisto pot, po kateri hodi svetovno gibanje katoliške mladine.

In še nekaj tistim, ki slepomišijo in omahujejo. Nemogoče si je misliti te velike, na zunaj tako sijajne in obenem notranje tako globoko zasidrane prireditve brez organizacij in discipline. Odkod so se zbrali ti tisoči in tisoči slovenskih fantov in deklet, ki so nepretrgoma korakali skoraj dve uri mimo nas? Odkod enotno valujoče polje telovadcev, odkod poln stadion in polne ulice gledalcev, odkod polne cerkve in obhajilne mize? Kako, da je množica desetih tisočev nepretrgoma in urejeno vrela po ljubljanskih ulicah. To je bil triumf slovenske organizacije in discipline.

Kako nesrečno delo so pri nas opravljale tiste male zapeljane skupine, ki so imele za svojo življenjsko nalogo uničevanje organizacije same na sebi in zaničevanje discipline iz principa. Naša mladinska organizacija ne vodi v »plitvo zunanost«, ampak v prave globine in resnično notranost, v cerkev in k zakramentom.

Tabor je za nami. In sonce, ki je zagorelo nad njim, ne bo ugasnilo, ampak nam bo svetilo v bodočnost, da bomo videli izbirati med plevelom in zrnom, med dobrim in slabim, zakaj taka mladina hoče živeti in graditi neovirano, ker se je kot studenec razlila med narodom, da ga napojijo s svežimi, zdravimi sokovi.

Z Jesenic

Cvetlični dan. V nedeljo 17. julija bo priredila jeseniška Vincencijeva konferenca cvetlični dan v korist jeseniških revežev. Pričakujemo, da bodo Jeseničani pokazali ob tej priliki veliko sočutje do naših bednih.

Zavetišče Vincencijeve konference, za katero je dala stavbni prostor KID, se bo po vsej verjetnosti pričelo graditi še letos. Ako ne bo mogoče spraviti stavbe pod streho, se bo dozidalo vsaj toliko, da se pokrije z betonsko ploščo.

Trideset revnih otrok bo poslala na morje jeseniška občina v drugi polovici julija. Ostanajo na morju tri tedne in je za njih ugodnost najbolje poskrbljeno. Pred odhodom je otroke zdravstveno pregledal občinski zdravnik dr. Bergelj. Ugotovil je, da bo vsem otrokom morskopodnebje zdravstveno koristilo. Le za dva se je izjavil, da bi jima morje lahko škodovalo in bosta morala zato ostati doma. To socialno skrb naše občine moramo kar najiskrenejše pohvaliti.

Visok obisk. V naše priljubljeno gorsko letovišče pride na odpočitek v drugi polovici julija zagrebški nadškof dr. Stepinac. Letoviška sezona je na vrhuncu. Občutno se pozna pomanjkanje stanovanj.

Državna cesta, ki tvori glavno cesto Jesenic, je v obupnem stanju. Na vsej cesti je jama pri jami in šoferji morajo izredno paziti, da jo prevozijo, ne da bi zlomili osi. Ob deževnem vremenu pa pluskajo avtomobili vodo iz teh jam visoko po stenah na obeh straneh ceste. Naj bi državna oblast upoštevala prizadevanje občine in to cesto takoj temeljito popravila, nato pa pričela vsaj v dolžini treh do štirih kilometrov v območju Jesenic betonirati, kakor je to že v velikem gradbenem načrtu za cesto od nemške meje do Ljubljane.

Filmi na Jesenicah so v tej mrtvi sezoni uravnali svojo vrednost po višini obiska, ki je v tej sorazmerni vročini in

kopalni ter turistični sezoni dokaj slab. Drugega tudi ni pričakovati in je ta pojav popolnoma razumljiv, ker imamo sedaj »plažo« zunaj ob kopalniških bazenih ter v kino-dvoranah. Izvzeti moramo res dober film v zadnjem času, ki se je predvajal v Krekovem kinu, in sicer vzgojno naturalističen film »Mamica«, ki je kljub vročini imel dober uspeh. Saj je tudi prav, da se sedaj malo oddahnemo, ko je čas, in upamo, da nam bo kino Krekov dom v jesenski sezoni postregel z res dobrim programom.

Jugoslovansko-češko-slovaška liga na Jesenicah je imela prejšnji mesec ustanovni občni zbor, na katerem je bil izvoljen 12 članski odbor, sestavljen iz zastopnikov vseh političnih smeri. Ker odbor doslej še ni sklepal o razdelitvi funkcij odbornikov, bomo ob enem s prvimi sklepi objavili listo prihodnjih.

Dne 29. junija, na dan mednar. mladinskega tabora v Ljubljani, je odšlo na slovesnosti v Ljubljano toliko Jeseničanov, da se je to na ulicah kar občutno opazilo. Zgodaj zjutraj je vozil ta dan poseben vlak, ki je bil popolnoma natrpan. Močno zasedeni so bili tudi vsi redni vlaki.

Družabni večer. V nedeljo 10. julija je privedlo triglavsko fantovsko okrožje v Krekovem domu družabni večer v čast zmagovalcem in zmagovalkam na Stadionu. Ob tej priliki so bila razstavljena tudi vsa darila in diplome. Na večeru so se živo obnovili spomini na krasne dneve v Ljubljani. Odlični gostje (župan g. T. Markež, g. dr. Šmajd iz Radovljice, banški svetnik g. Arnež in jeseniški župnik svetnik g. Kastelic) so iskreno pozdravili naše fante in dekleta ter jim čestitali. Navduševali so našo mladino k vztrajnemu delu in ji želeli novih zmag — zlasti prihodnje leto v zlati Pragi. Svetnik g. Kastelic je zlasti poudaril željo, naj bi bile zmage v telesni disciplini združene z zmagami duha po načelu, da naj vlada zdrav duh v zdravem telesu. Povedal je, da on ni nikoli v skrbeh, kadar odhajajo jeseniški fantje in dekleta na tekme, ker ve, da se vedno temeljito pripravijo.

Napis pri zvoncu na orožniški postaji je po dolgem času in najbrž skrbnem premišljevanju zagledal luč sveta zopet v spačeni slovenščini: Zvonec na žandarmerijo! Ti uboga slovenščina — kolike muke prizadevaš med brati.

Poravnajte naročnino!

Odpri roke, odpri srce . . . na cvetlični dan 17. julija

Naj ne gre trpljenje siromakov mimo nas, da jim ga ne bi vsaj z enim dobrim delom olajšali. S svojo ljubeznijo osladili, in čeprav bo to le neznaten prispevek naše dobrosrčnosti in usmiljenja, bo učinek tem večji, čim globlje bomo posegli vase in čim bližji bo naš namen, delati dobro in deliti usmiljenje, krščanski dolžnosti in bratskim čustvom. Pri tem pa pomnimo, da ne dajemo iz svojega, ampak da delimo od velikega bogastva, s katerim je Bog obdaril zemljo, pa smo si ga krivično porazdelili med seboj in prisilili šibke v strašni jarem gorja in trpljenja, ki je naš največji kulturni madež. Če smo vse krjeposti podvrgli surovi sili brezmejnega grabežljivosti, odprimo vsaj v dobrih trenutkih neusahljivi vrelce usmiljenja in delimo vsaj drobce od svojega previška tistim, ki so žrtvovani mamoni.

Vsakoletni dobrodelni cvetlični dan, ki ga prireja Vincencijeva konferenca na Jesenicah, naj tudi letos ne mine brez velikega odziva nas vseh, zakaj poslanstvo, ki ga to sveto pribežališče siro-

makov nosi v sebi in v svojem delu, je živi, jasni očitek družbi, in ta očitek naj bo vodilo naši dobrodelnosti, ki mora ta dan vzkipeti iz vseh virov, z močjo krščanskega usmiljenja in pravičnosti. Naj ne bo med nami nikogar, ki bi odrekel svoj delež, in pomnimo, da je to samo vračilo velikega dolga v drobtinah, ki siromakom in betežnim ne bo nikdar povrnjeno.

Naj se dobrodelnosti tega dneva spomnijo tudi vsi stanovi, zlasti pa naša industrija, saj je iz nje odromalo že mnogo siromakov, ki se po lastni krivdi niso morali zateči k usmiljenju Vincencijeve konference, in mnogo izčrpanih betežnikov, ki so danes navezani na dobra srca.

Če že ne zmoremo večjega deleža, potem kupimo vsaj šopke, ki nam jih poklanjajo siromaki, saj bomo tudi s tem posušili mnogo, premnogo solz in olajšali mnogo gorja, ki smo ga sami povzročili.

17. julij naj bo dan našega usmiljenja in manifestacija krščanske pravičnosti!

Noč in dan pripravljeni Blagoslovitev Gasilskega doma na Jesenicah

Vsestranska razgibanost jeseniškega javnega življenja nosi v sebi močan val gasilske neprestane dejavnosti, ki daje javni varnosti dokaj dovršeno lice. Štirideset let obstoja gasilske čete na Jesenicah je krepko izoblikovalo organizacijski sistem, ki mu stari, napol porušeni leseni dom ni mogel nuditi zadosti trdnega oporišča in ne pogojev, ki so jih zahtevale tako tehnične pridobitve kot naraščajoči varnostni ukrepi sami. Treba je bilo napraviti velik skok naprej in dohiteti čas, ki jih je zaradi finančne omrtvelosti pustil daleč za splošnim gospodarskim razvojem Jesenic. Treba je bilo za vsako ceno ta skok napraviti, toda razumevanja merodajnih činiteljev niso dosegala potreb moderne gasilske čete.

Novi občinski odbor je takoj energično nadaljeval začeto delo in poleg novih občinskih cestnih renovacij odprl kredit za novi gasilski dom. Jeseniški gasilci so dobili častno priznanje svojim žrtvam, ko je bil v nedeljo 3. julija dopoldne blagoslovljen novi dom, ki po načrtu ureditvi popolnoma ustreza modernim zahtevam in potrebam urejene gasilske čete, le prostor ni najbolj primeren.

Četi domačih in tovarniških gasilcev sta sprejeli pred kolodvorom tovariše goste iz kranjske župe, nakar se je razvil veličasten sprevod skozi mesto na Plavž, kjer je č. g. duh, svetnik Kastelic

Anton daroval sv. mašo in nato izvršil blagoslovitev doma. Po izvršenih obredih se je razvil pred domom manifestacijski shod, kateremu so prisostvovali gasilci v urejenih, častnih kolonah in velika množica domačinov. Po pozdravnem govoru predsednika čete g. Neumana je s krepkimi besedami pozdravil shod jeseniški župan g. Tine Markež z željo, da bi bil ta novi dom v spodbudo vsem, posebno mlajši generaciji, ker bo v njem lahko razvijala vse svoje mlade moči in načrte za popolno varnost velikih Jesenic in okolice. S pozdravom predsednika kranjske župe se je shod zaključil.

Popoldanski spored je izpopolnila tradicionalna veselica Pod Mežakljo, ki je pa žal slabo uspela zaradi večerne nevihte.

Pozdravljamo ta največji uspeh jeseniških gasilcev ter se njihovi požrtvovalnosti priporočamo. Ob tej priliki naj nam bo dovoljeno izreči upanje, da bi se tudi razna nesoglasja v četi, predvsem osebna, uredila na časten način in naj bi vsaj verska miselnost članov ne delala prehudih preglavic načelstvu... Vsaj tukaj je pričakovati popolnega soglasja, ker ga poslanstvo gasilske čete že po svoji veliki koristnosti nujno potrebuje. Če bi pa plevel le ne hotel kloniti, ga je treba izrjavati. Na pomoč!

Veličastna narodno-obrambna manifestacija 6000 ljudi na letalskem mitingu na Jesenicah

3. julij — manifestacija gorenjske narodne zavesti, ki je kot zvezda vodnica svetlo zasijala v obmejnem kotu in združila sile od prvega do poslednjega zrna jeseniške kulturne tvornosti, ki je ta dan vzkipela v enem zublju, s tisto mogočno pogonsko močjo, ki jo dajejo kladivarji, kovači, plavžarji — žulji delavskih rok, in ki jo oblikujejo in plodijo prekaljeni prosvetarji v idejni in inženirji in prvaki športniki v tehnični smeri.

Pičlo leto graditve, štirje meseci obstanka Aero-kluba so postavili v življenje nov obrambni mejnik v gorenjski zgodovini, ki se je iz nežnega zaplodka v srcih naših športnikov razrasel po naši obmejni zemlji, pritegnil vase orače vseh političnih smeri, potisnil v stran osebne in strankarske razmejitve in vzkipel z združenimi močmi kvišku kot simbol naše obmejne varnosti, kot otrok naših narodnostnih potreb, da iz

naših žuljev, iz našega idealizma in žrtev zraste v velikega in nepremagljivega stražarja naše bodočnosti.

3. julij nas je združil okrog velike naloge, ki ji je zaveden narod dolžan služiti in jo rešiti čim prej in čim popolneje. Jeseničani so temu klicu sledili polnoštevilno in tako spontano, da jim ni najti enakovrednega nasprotja. Jeseničan je povsod in koder je, tam hoče biti prvi, saj je najbolj delaven in za nekatere kar nadležno samostojen.

Vsa ta zlata zrna so se zgrnila v praznik Aero-kluba na ta veliki dan vstajanja in združevanja okrog neobgljenčka, popolnoma našega, ki je napravil svoj prvi deviški skok hrabro in nam razodel svoje velike talente, ki obetajo doseči kaj kmalu jadralno raven drugih klubov Slovenije, in če k temu pridenemo še jeseniški idealizem in gorenjsko vztrajnost, bomo v nekaj letih tudi na tem področju krepko vodili.

Razstava modelov

v telovadnici ljudske šole je že dopoldne privabila množico Jeseničanov, od katerih so mnogi s precejšnjim pesimizmom in brezbriznostjo motrili živi vrvež, ki se jim je končno zdel le nekaj več kot vsakdanja radovednost, saj je nosil v sebi razgibano besedovanje in ugibanje. In prepustili so se valu prihajajočih in tudi sami postali enaki tistim, ki so z nemalim začudenjem odhajali v dobri veri, da je v drobcih prikazano in razstavljeno delo časten sad štirimesečnega dela jeseniškega idealizma in požrtvovalnosti, ki nikdar ne odreče, kar je tudi bistvo naših

Jeseniško šolsko letalo pred blagoslovitvijo

uspehov. Vrsta za vrsto je polnila razstavní prostor, kjer so inženirji in tehniko-pionirji tolmačili prednosti te ali one konstrukcije ter s prijazno uslužnostjo razlagali celo otrokom (kar je bil pač najjasnejši dokaz razumevanja mladih pionirjev) bistvo letenja in težnosti. Najlepši model je bil izdelek g. Ravnika, ki je prejel prvo darilo, da ne omenimo mnogih posrečenihi, ki so pokazali nekaj izrazitih talentov svojih graditeljev. Na vrtnem razstavnem prostoru pred šolo so se gnetli od najmlajšega do najstarejšega okrog ljubljanskega jadralnega letala in radovednosti je bilo zadoščeno, če se je vsak le s prstom dotaknil »te velike ptice brez srca«. Med promenadnim koncertom Krekove godbe je med naraščajočo množico završalo. Jeseniški jadralci so pripeljali svoje jadralno letalo, ki se je lesketalo od svežosti, saj je bilo komaj pred pol ure zabit zadnji žebelj vanj in so njegovi graditelji še sopli od utrujenosti prečutih noči. Toda bil je tukaj, lep, ves naš. Čutiti je bilo, da ga je množica sprejela kot najlepši sad, ki je padel raz mladega drevesa v njeno naročje, ki se ima razrasti iz vseh za vse. Ta krona na razstavnem prostoru je razpršila zadnje pomisleke, zadnje dvome in kot dan jasen in lep, se je odprla jasna pot med nami, na katero smo stopili s takim korakom, da mora sleherni verovati v zmago Jeseničanov tudi v zračnih smučinah.

Množice prihajajo.

Menda je ta dan vsak le počilo obedoval, saj je hitel, da ne zamudi lepega prostora na Poljanah (izvzeti moramo samo srečnike z avtomobili), ki so bile to popoldne žive kot še nikdar, saj je po obširni visoki ravni valovila množica kot nestrpno in viharno jezero. Še in še so prihajali; zmanjkovalo je vstopnic; toda kar naprej — reditelji so velikodušni; radovednost je bolj čutiti kot vročino. Disciplinarnost je vzorna kot potrebna. Vse je v lepem redu, le z malo zamudo se razvija program. Lovskih letal še ni. Vse oči so uprte na svetlo jaso, kjer tekmujejo modeli. Se dvigne prvi, metrski, začne nemo borbo z vetrom in omaguje; trmasto se vzpne kvišku in uporno kot strela nazaj v rušo. Vrstijo se eden za drugim, se vzpenjajo, padajo, omagujejo pod nevidno silo. Pa se požene kvišku najmanjši; bel perutnik šine skozi sončne žarke, plava veličastno kot ptica v lepih zavojih in se spušča, še in še se dvigajo. Množica jim neutrudno sledi. (Vratovi vseh so gibki v polni gimnastiki.)

Zabrnijo lovska letala iz Ljubljane nad veliko poljansko jaso. Množica je navdušena in glasno misli. Akrobatski premeti, ostrí hrbtni zavoji in spiralni okreti s stoječimi motorji navdušijo gledalce do skrajnosti in tudi v strah in skrb so nekaterim. Drugo letalo, ki vleče na vrvi brezmotornega jadralnika, se odcepi in zahrope kvišku. Velika ptica pa mirno, brezslušno zaplove v velikih zavojih nad jaso — premet na hrbet in spust nazaj — in zdrsi mehko po plasteh nasprotnega vetra na zeleno jaso kot ogromna trudna ptica, ki komaj kroti svojo težo.

Vse je navdušeno in hoče videti jadralca. Cela reka nepočakancev dere k pristanu. Medtem pa prihajajo Jeseničani svojega varovanca; krotkega, lepega in ponosnega, kot so ponosni vsi, ki so to delo izvršili.

Blagoslov.

Blagoslov jeseniškega šolskega letala je izvršil č. gospod Demšar, župnik iz Zasipa, ob katerem je izrekel prisrčno željo vsem letalskim pionirjem na Jesenicah, da bi s Kristusovo pomočjo rasli v delu za blagor naroda in Njegov blagoslov bo obilen. Pred krstom je nagovoril zbrane zastopnike oblasti predsednik kluba g. ing. Rekar in izrekel toplo zahvalo vsem športnikom, ki so omogočili s svojimi žrtvami realizacijo tako lepe zamisli za narodno obrambo in zaključil z besedami: »Drugi narodi nas strašijo s tem, da bodo zatemnili naše nebo z zračnim brodom, mi pa jim ob krstu našega prvega zrna ključemo, da bo to zrno rodilo take sadove, da bomo mi sami zasenčili nebo nad seboj, toda v svojo obrambo. Po pozdravno propagandnem nagovoru dr. Orla iz Ljubljane je triletna Baltičeva botrica prerezala krstni trak in ugotovila, da mu je ime

Pulex (bolha).

To letalo, ki so ga zgradili delavski žulji, bi menda zaslužilo boljše (slovensko) ime, saj v delu idealizma in požrtvovalnosti naših športnikov tudi ni nobene tuje primesi ali pomoči in bi se jim lahko dalo s primernim imenom najlepše priznanje. Pa bodi, kakor je. Prestal je blagoslov in krst, zdaj naj prejme tudi ceno svoji vrednosti in sposobnosti. S samozavestjo svojih graditeljev se je pognal v prvi skok 60 metrov daleč in pristal mirno na jasi. Se enkrat so se napele prožne vrvi in drugi skok je bil še lepši in daljši. Zaslužil je navdušeni aplavz. Saj je dokazal, da bi po motornem letalu speljan v višave ne delal časti samo graditeljem, temveč bi zamogel prekositi vse tovariše, kar so jih do danes naredili Slovenci.

Ta prireditev je bila jasen in odločen korak v prvo, prepotrebno smer narodnostne zaščite, ki se po

Jadralno letalo v zraku

plodnih začetnikov kaže razviti tako silno, kot doslej nobena sorodna panoga pri nas. Mladino je osvojila do mozga ter jo nastrojila v plemenitem tekmovanju za uspehi pionirjev, ki so ta dan postali kažipot v najmanj poznani pa v najbolj potrebni smeri naše narodne obrambe.

Prav je, da se stremljenja naše mladine podpirajo z vsemi močmi, ki jih hranj in sebi narod, saj jih bo tako najbolj varno in najbolj plodno družil in ohranjal, ker bo iz tega zrasel na naših mejah zid.

Cerkveni vestnik

Nova maša. V nedeljo 24. julija bo daroval v naši farni cerkvi svojo prvo mašo č. g. Lado Savinšek, redovno ime p. Štefan, reda minoritov. Novomašnik je bil posvečen 3. julija v Splitu. G. Lado Savinšek je sin bivšega jeseniškega organista Jakoba Savinška.

Na praznik sv. Cirila in Metoda je bral svojo prvo mašo v Kranjski gori jeseniški rojak g. Kristijan Stolzar, Novomašnik je pred bogoslovnim študijem dovršil juridično fakulteto in nato stopil v bogoslovje.

Rojeni: 22. junija Ana Marija Klinar, hči železničarja Antona, Plavški rovt 9; 27. junija Marjeta Humer, hči tov. nameščena Dušana, Ilirska; 2. julija pa Marija Hobentar, hči tov. delavca Janeza, Industrijska.

Poročeni: 3. julija bravec Ivo Lončarevič in Marija Hrovat; 3. julija delavec Rudolf Četertič in Jožefa Koštrin.

Umrlí: od 15. junija do 10. julija na Jesenicah ni nihče umrl.

Molitvena pomoč za Katoliško akcijo je imela svoj prvi sestanek dne 30. junija zvečer. Udeležilo se ga je zadovoljivo število vernikov. Bil je kratek nagovor, nato pa molitve pred izpostavljenim Najsvetejšim. Prihodnji sestanek bo 4. avgusta (to je v četrtek pred prvim petkom) ob pol 8 zvečer.

Iz Kranjske gore

V Kranjski gori se vodijo priprave za ustanovitev jadralne sekcije jeseniškega Aero-kluba. Požrtvovalni sportniki so že pričeli z gradnjo jadralnega letala, ki bo v doglednem času gotov in je upati, da ne bo dosti zaostajal za jeseniškimi. Spet lep primer, kako hitro osvaja ta mladi sport nemirne Gorenjce in s kakšno vneemo se ga oprijemajo baš sportniki, katerih je pri nas na debelo. Jeseniškemu Aero-klubu pa je treba priznati, da je izbral prav posrečeno pot svoji okrepitvi, saj je ustanavljanje sekcij na njegovem področju eden najvažnejših činiteljev za posplošnje tega sporta na Gorenjskem in obenem zagotovilo, da bo tudi med kmečkim slojem našel trdna tla; pridobiti tega pa je uspeh, kakršnega težko kje beležijo drugi narodi, saj vemo, da je treba najti korenino, ki mora baš pri tem sportu stati trdno v zemlji, ker je za varnost nje in njegovega gospodarja. In kakor kaže, smo ubrali pravo smer, da jo pridobimo, in če se nam to posreči, se nam ni treba bati neuspehov. — Jeseniškemu Aero-klubu in njegovi plodnosti čestitamo.

Drobci

Nekaj misli Leva Troc-kega o SSSR. Ruska birokracija je velikanska sila, katere kraki kakor polip objemljejo ves svet. Mržnja širokih narodnih slojev proti birokraciji se mora smatrati kot splošni položaj v Rusiji. V bojznih za svoje velike privilegije se ta birokracija trudi na vse mogoče načine, da že v kali zaduši vsako opozicijo, sleherno kritiko in vsak izraz nezadovoljstva. Ker pa noče priznati, da so največji zločini naroda v iskanju večje svobode, v iskanju hrane, obtožujejo opozicijo najtežjih zločinov proti državi, da bi tako opravičila brezumno ubijanje v masah. Podčrtati moram, pravi dalje, da gre Stalinov režim h koncu. Moskovski procesi predstavljajo zadnje trenutke režima v agoniji.

250 ur v nerazsvetljenih železniških vozovih. »Gudak«, organ prometnega komisariata prinaša sledečo notico: »Potniki v potniškem vlaku št. 41, ki vozi iz Vladivostoka do Moskve — torej celih 250 ur — so se morali zadovoljiti s slabo razsvetljavo sveč. V marcu mesecu pa skozi 15 dni 10 vlakov sploh ni bilo razsvetljenih.« Pomisliti pa moramo, da

je to ena izmed najvažnejših železniških prog v Rusiji.

Molotovi in Stalinovi avtomobili. Pri Molotovi tovarni za avtomobile stoji zunaj pod milim nebom že od jeseni lanskega leta 2000 gotovih avtomobilov in čakajo, kdaj bodo odposlani dalje. V času zime so ti avtomobili pretrpeli velikansko škodo zaradi snega in ledu in strokovnjaki trdijo, da so v tem času izgubili za 3 milijone rubljev na svoji vrednosti. — Kakor pa piše zadnji »Maninostrojenije«, ta primer ni osamljen in se isto dogaja v Stalinovi tovarni avtomobilov, ker upravnik Lazarev nima toliko sposobnosti, da bi dostavil avtomobile kupcem. Tako se grmadi velikanska škoda samo zaradi birokratičnih privilegijev blaznih poedincev. Res žalostno načrtno gospodarstvo.

V sleherno hišo list »Na mejah«, ki je izviren slovenski list!

Slavko Savinšek:

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

»Ji pomagaš pestovati, Grega?« se vmeša Anica.

»Tiho, Anica, nisi nič boljša!«

»Kaj, kaj veš o meni?«

»Grega, tiho, če ne...!« vzkipi Jože.

»Kaj bom tiho, meniš, da se te bojim!« se začne Grega, ki mu je vino trepetalo v glavi in rokah, proti Joži, da ta omahne na stol.

»Grega, Grega!« vleče Polonica Grego nazaj.

»Pusti me!«

Jože vzraste vnovič raz stol, dlani mu skočijo v pesti in preden je mogel kdo zabraniti samo z mislijo, prileti stisnjena koščena pest Gregi v obraz s tako silo, da se mu rdeče pocedi in vlije iz nosu in ust. Grega za trenutek omahne, pa se vrže raz mizo na Jožo, ki silnega vzgona ne zdrži in s stolom vred padeta oba med krikom vsega omizja na tla, kjer se valjata po rdeče oškropljenih tleh in sujeta in grabita in pulita, da ne ločiš roke od roke, telesa od telesa.

Dekleta v jok, fantje pokonci in v sredo tepčih se. Z največjim naporom se jim posreči, da ju razdružijo in dvignejo. Oba krvavita iz nosu in ust. Grego je Jože ugriznil v lice, da mu gore zobje na njem, a vendar ju le z naj-

večjo silo drže vsakega v enem kotu, da ne planeta vnovič drug na drugega. Dekleta še vedno jočejo in ihte, le Anica se je zavedla prva. Že prihaja iz kuhinje z vodo in brisačo.

Poklekne najprej k Joži, mu zmije in zbrise kri raz obraz, pa ga vpričo vseh poljubi na ustnice in nato stopi h Gregi, mu umije obraz ter mu da roko:

»Odpusti, Grega, meni in Joži!«

In Grega jo pogleda začuden, kakor prikazen iz neba in nemo skloni glavo.

Ko gredo iz gostilne, prime Anica z desno roko Jožo pod pazduho, z levo pa se oklene Gregovega komolca in tako ju pelje vso pot. In vso pot ne spregovori niti besedice, samo bleda je v obraz. Ko jo hočejo ob slovesu spremiti vsi domov, odkloni in jim priporoči Grego in Jožo, a ko Jože sili, naj ga pusti s seboj, ga zaprosi mehko in toplo:

»Jože, danes me pusti samo. Je boljše tako. Jutri pa pridi, če ti bo boljše! Lahko noč vsem!«

In šla je takoj domov, doma pa brž v posteljo. Mati so jo slišali še pozno v noč ihteti, a niso upali vprašati je. Ker so vedeli, da bi jim niti besedice ne odgovorila.

Samo v delu je rešitev!

Stavbeno in pohištveno okovje, orodje za vse stroke, štedilnike in kuhinjsko posodo nudi po najnižji ceni novo otvorjena železnino:

Jesenice, Gosposvetska 17

Zaloga koles in šivalnih strojev

SAVA

D. Z. O. Z.

POZOR!

Čenj. občinstvu javljam, da se preselim 18. julija s svojo fototrgovino in parfumerijo iz stare hiše g. Tršana v novo hišo g. Klabusa, Gosposvetska 14

Za nadaljnjo naklonjenost se priporočam
**FOTOTRGOVINA IN PARFUMERIJA
JUSTI ROZMAN, JESENICE**

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti, pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti, se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

Agitirajte za naš list! Zahtevajte

„Na mejah“

po gostilnah in kavarnah!

Z A V S E

smo nastavili vsemu blagu nizke cene, zato se potrudite tudi Vi k

Radoslavu Dolinarju

trgovina z mešanim blagom

JESENICE

Varno
naložite svoj
denar!

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanjso garantirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi združni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.